

Analyse

9. april 2025

Lavere fertilitet kan skabe rekrutteringsudfordringer for ældreplejen i fremtiden

Af Rasmus Salmon og Hans Holten Andersen

Frem mod 2050 skal op mod 22 pct. af en ungdomsårgang optages på en SOSU-uddannelse, hvis der skal være medarbejdere nok til ældreplejen, viser denne Small Great Nation-analyse fra Kraka og Deloitte. I 2050 vil der være flere ældre og færre børn og unge i Danmark. Da disse grupper modtager flest offentlige serviceydelser, vil det have markant betydning for, hvilke serviceydelser der bliver efterspurgt i fremtiden. Der vil være større behov for ældrepleje og mindre for børnepasning og undervisning.

- Befolkningen i 2050 vil bestå af markant flere ældre og færre børn og unge. Dette vil have betydning for, hvilke velfærdsydelser der efterspørges i fremtiden.
- Følger man den officielle befolkningsfremskrivning, vil der mangle 29.000 SOSU'ere, 2.000 pædagoger og 3.000 lærere i 2050. En anden Small Great Nation-analyse viser dog, at den officielle prognose for fødselstal er stærkt overvurderet.
- Anvendes Kraka og Deloitte's reviderede skøn for fertiliteten, vil der i stedet være 6.000 pædagoger og 5.000 lærere for mange, mens manglen på SOSU'ere vil være upåvirket.
- Lavere fertilitet kan afhjælpe mangel inden for lærer- og pædagogfaget, men kan gøre det sværere at skaffe hænder nok til SOSU-faget, da ungdomsårgangene på sigt bliver mindre. I årene frem mod 2050 skal op til 22 procent af en ungdomsårgang starte på en SOSU-uddannelse for at undgå mangel i 2050.

Kontakt

Økonom
Rasmus Salmon
Tlf. 31 41 23 45
E-mail Ras@kraka.dk

1. Sammenfatning

Flere ældre og færre unge i fremtiden

Frem til 2050 vil Danmarks befolkningssammensætning ændre sig markant, med en betydelig stigning i antallet af ældre og et fald i antallet af børn og unge. Ifølge den officielle befolkningsfremskrivning vil der være over 300.000 flere personer over 70 år og cirka 50.000 færre personer under 25 år. Disse ændringer vil påvirke efterspørgslen efter velfærdsydelser markant, da børn, unge og ældre generelt modtager flest offentlige serviceydelser. Oven i det kommer, at Kraka og Deloitte i en tidligere analyse har vist, at den officielle fremskrivning sandsynligvis overvurderer fertiliteten. Det kan føre til endnu færre børn og unge, og dermed endnu større ændringer i behovet for velfærdspersonale i fremtiden.

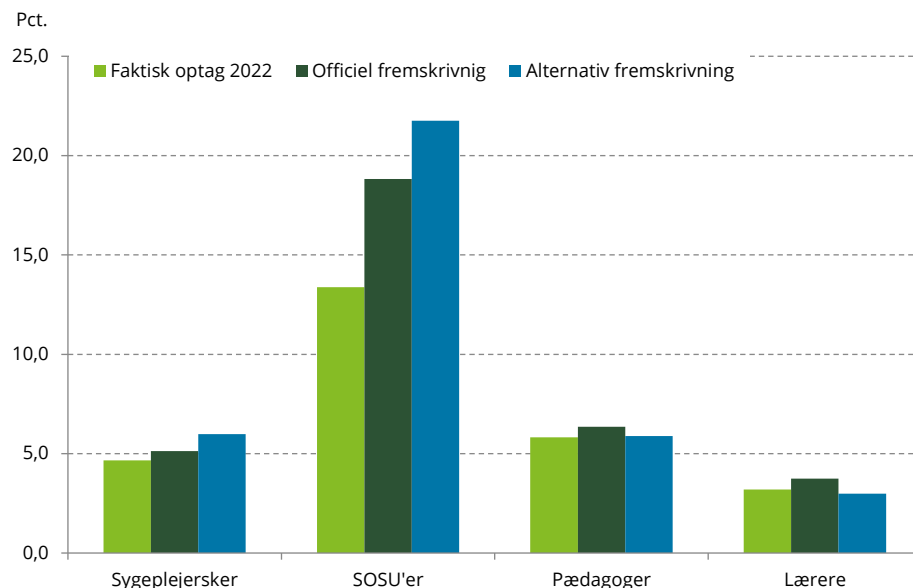
Demografi påvirker behovet for velfærdspersonale

I denne analyse viser vi, hvordan fremtidens fertilitet påvirker behovet og rekrutteringsgrundlaget for forskellige typer velfærdspersonale. Behovet for velfærdsuddannede beregnes ud fra forbruget af fire kernevelfærdsydelser: skoleundervisning, børnepasning, sundhedsydelser og ældrepleje. Efterspørgslen efter lærere og pædagoger følger udviklingen i antallet af børn og unge, mens efterspørgslen efter sygeplejersker og SOSU'er primært afhænger af antallet af ældre. Udbuddet af velfærdspersonale fastlægges på baggrund af, hvor mange der uddannes og arbejder inden for de fire faggrupper. Bestanden opdateres årligt ved at tilføje nyuddannede og fjerne personer, der forlader arbejdsmarkedet, enten på grund af karriereskift eller pensionering.

Stor mangel på SOSU'er

Ved brug af den officielle fremskrivning opstår der i 2050 et markant mismatch mellem udbud og efterspørgsel på velfærdsområdet. Der forventes en mangel på 29.000 fuldtids-SOSU'er og mellem 2.000 og 3.000 fuldtidsstillinger for lærere, pædagoger og sygeplejersker. Krakas nye befolkningsfremskrivning baseret på et lavere fertilitetsskøn reducerer dette mismatch betydeligt, idet der forventes et overskud af lærere og pædagoger. Manglen på SOSU'er forbliver dog stort set uændret. Den lavere fertilitet forbedrer dermed balancen på kort sigt, men kan på længere sigt føre til rekrutteringsudfordringer, når mindre ungdomsårgange træder ind på arbejdsmarkedet.

Figur 1 Nødvendigt årligt optag på velfærdsuddannelserne for at opretholde kvaliteten i 2050, målt som andel af 20-årige

Anm.: Andelen er regnet som det faktiske/nødvendige optag relativt til antallet af 20-årige i det pågældende scenarie. For fremskrivningerne er det antallet af 20-årige i 2050.

Kilde: DREAM, Danmarks Statistik og egne beregninger.

Færre unge kan udfordre rekruttering

For at løse den forventede mangel på velfærdspersonale kan det være nødvendigt at uddanne flere. Et tilstrækkeligt forøget optag på velfærdsuddannelser vil kræve, at op mod 37 procent af en ungdomsårgang vælger en af de fire velfærdsuddannelser, hvilket er markant højere end de

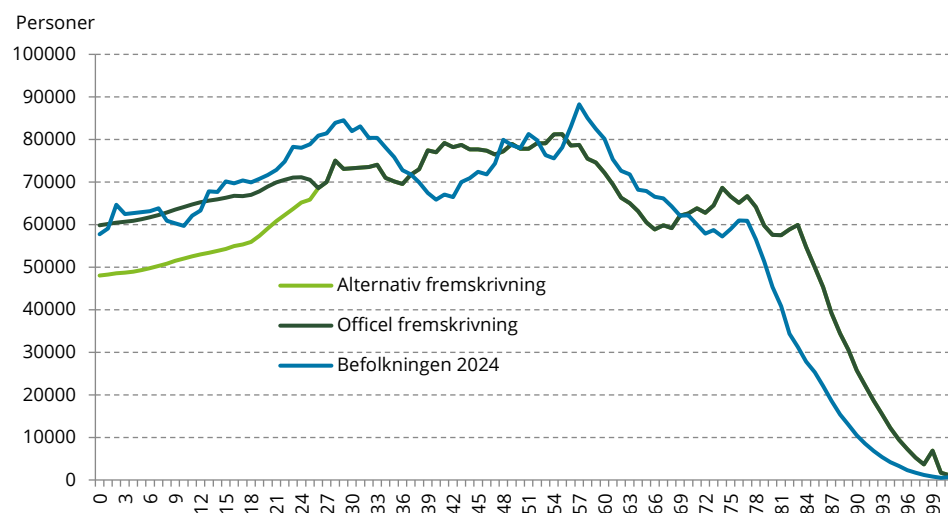
nuværende 27 procent, jf. Figur 1. Alternativt kan man forsøge at reducere brugen af deltidsarbejde til fordel for fuldtidsarbejde og forbedre fastholdelsen indenfor velfærdsfagene. Forbedrede løn- og arbejdsforhold kan øge fastholdelsen, mens rekruttering af udenlandsk arbejdskraft – især SOSU'er fra lande uden for Europa – også kan afhjælpe manglen. Dog vil den globale konkurrence om kvalificeret arbejdskraft sandsynligvis intensiveres, hvilket betyder, at højere lønninger og bedre arbejdsvilkår bliver afgørende for at sikre en stabil arbejdsstyrke i fremtiden.

2. I fremtiden kommer der flere ældre og færre børn og unge

Flere ældre og færre unge i fremtiden

I 2050 vil befolkningens alderssammensætning se markant anderledes ud. Med stigende levealder vil antallet af ældre stige markant, mens en lavere fertilitet end tidligere betyder, at antallet af børn og unge falder. Ifølge den officielle befolkningsfremskrivning vil antallet af personer over 70 år stige med over 300.000, mens der forventes cirka 50.000 færre danskere på 25 år eller derunder, jf. Figur 2. Der er altså udsigt til, at der kommer flere ældre og færre børn og unge i fremtiden. Børn, unge og ældre modtager generelt flest serviceydelser fra det offentlige, og derfor vil udviklingen få stor betydning for, hvor meget og hvilket personale velfærdsstaten får behov for i fremtiden.

Figur 2 Befolkningens aldersfordeling i 2024 og 2050

Anm.: Figuren er trunkeket ved 101 år. Efter 25 år er de 2 fremskrivninger identiske.

Kilde: DREAM, Danmarks Statistik og egne beregninger.

Sandsynligt at fertilitetsprognose nedjusteres

Kraka og Deloitte har sandsynliggjort, at den officielle befolkningsfremskrivning overvurderer fertiliteten, jf. Salmon (2025). Historisk set har fertiliteten været faldende i Danmark, men den officielle befolkningsfremskrivning forudsætter en stigende fertilitet over de næste 10 år. I Salmon (2025) viser vi, at unge kvinder i dag ønsker færre børn end tidligere generationers unge kvinder, hvilket udfordrer den officielle fremskrivnings antagelse om stigende fertilitet. Derfor har Kraka og Deloitte i førnævnte analyse udarbejdet en alternativ fertilitetsfremskrivning, som giver nogle i vores øjne mere præcise estimer for fertiliteten blandt de yngste. Vores fremskrivning viser en faldende fertilitet i fremtiden. Hvis man anvender Kraka og Deloitte's fertilitetsfremskrivning, vil antallet af danskere under 25 år i 2050 være omkring 300.000 lavere end i dag, jf. kurven betegnet "Alternativ fremskrivning" i Figur 2. Denne udvikling vil få konsekvenser for, hvilke grupper af velfærds personale der bliver behov for i fremtiden.

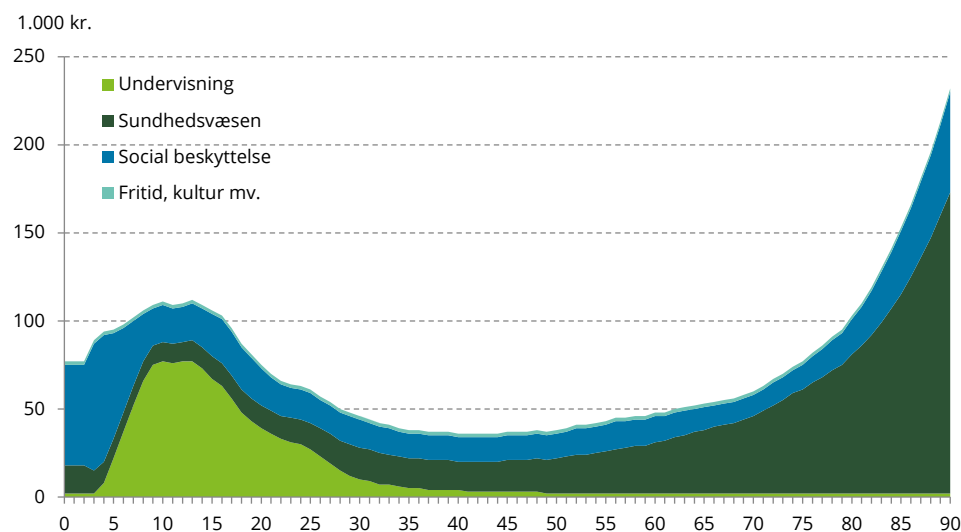
Måler brugen af individuelle offentlige service

Velfærdsydelser kan overordnet opdeles i to kategorier: individuelt og kollektivt forbrug. Individuelt forbrug dækker over ydelser, der har en specifik modtager, mens kollektive ydelser ikke kan knyttes til en bestemt person. I den første kategori findes ydelser som børnepasning, undervisning, hjemmehjælp og hospitalsindlæggelser, mens den sidste kategori omfatter f.eks. forsvar og politiarbejde. Det samlede individuelle offentlige forbrug afhænger af befolkningens alderssammensætning, da behovet for disse ydelser varierer betydeligt gennem livet. Velfærdsydelser dækker i denne analyse over egentlige serviceydelser og ikke økonomiske overførsler som for eksempel kontanthjælp og folkepension.

Behov for service ændrer sig gennem livet

Indtil 6-årsalderen har man primært behov for børnepasning, som hører under kategorien social beskyttelse, mens man fra 6 til 25 år trækker betydeligt på uddannelsessystemet. Herefter følger en lang årrække med minimalt forbrug af individuelt offentligt forbrug. Fra cirka 70-årsalderen stiger brugen af sundhedsydelser markant, jf. Figur 3. Udviklingen i antallet af børn, unge og ældre har derfor stor betydning for velfærdsstaten, da disse grupper står for det største forbrug af velfærdsydelser. Da behovene varierer mellem de forskellige aldersgrupper, vil den fremtidige forskydning i alderssammensætningen også få stor betydning for, hvilke typer velfærdspersonale der bliver behov for i fremtiden.

Figur 3 Gennemsnitligt udgiftstræk til individuelt offentligt forbrug fordelt på alder for år 2020

Anm.: Nyeste tilgængelige tal fra år 2020. Tallene er renset for midlertidige udgifter i forbindelse med håndteringen af Covid-19. Figuren er trunckeret ved 90 år.

Kilde: DREAM, Danmarks Statistik, Finansministeriet og egne beregninger.

Tager højde for sundaldring

Frem mod 2050 forventes danskerne at blive sundere og leve længere. Dette vil selvfølgelig påvirke behovet for særligt sundhedsydelser for de ældste årgange. Når vi opgør behovet for sundheds- og ældreplejeydelser i fremtiden, så tages der højde for effekterne af denne såkaldte "sunde aldring", som altså består i, at sundhedsudgifterne til personer i en given alder, fx 70-årige, falder, når levetiden og den generelle sundhed stiger. Vi anvender estimater fra sund aldring fra DØRS (2019).

3. Lavere fertilitet afhjælper mismatch af velfærdspersonale frem mod 2050, men kan forværre problemet senere hen

Fokus på SOSU'er, pædagoger, lærere og sygeplejersker

For at sikre en stabil levering af velfærdsydelser i fremtiden er det afgørende at have tilstrækkeligt med kvalificeret arbejdskraft. Derfor har vi fremskrevet behovet for arbejdskraft inden for fire specifikke faggrupper: sygeplejersker, SOSU'er, pædagoger og lærere. Disse faggrupper er store og knyttet til kerneydelser i velfærdsstaten, da de hver især spiller en central rolle i leveringen af sundheds-, pleje- og undervisningsydelser. Derfor kan efterspørgslen efter hver gruppe også kobles til udviklingen i forbruget af forskellige offentlige serviceydelser.

Efterspørgsel følger behovet for individuelle service

Efterspørgslen efter velfærdsydelser fremskrives ved at analysere hver aldersgruppes individuelle forbrug inden for de fire velfærdsområder: sundhed, ældrepleje, folkeskole og børnepasning. Her knyttes pædagoger til børnepasning, skolelærere til grundskolen, og sygeplejersker og SOSU'er knyttes til en kombination af sundhed og ældrepleje, der afspejler den nuværende beskæftigelsesfordeling indenfor faggruppen. Hvis der f.eks. kommer flere personer i aldersgrupper, der anvender børnepasning, vil efterspørgslen efter pædagoger relativt set stige tilsvarende. Da efterspørgslen ikke alene afhænger af antallet af brugere, men også af, hvor stort et behov hver enkelt bruger har, skaleres der med det individuelle offentlige forbrug for hver aldersgruppe, som beskrevet ovenfor.

Udbuddet følger årgangenes størrelse

Udbuddet bestemmes med udgangspunkt i antallet af personer, der er uddannet inden for hver af de fire faggrupper, og som arbejder med at levere en af de fire velfærdsydelser i 2022. Denne bestand opdateres hvert år ved at tage højde for, at alle i bestanden bliver et år ældre og bestemme tilgangen til og afgang fra faggruppen. Tilgangen udgøres primært af nyuddannede og bestemmes ud fra, at en fast andel af hver årgang uddannes inden for faget. Afgangen består af personer, der forlader jobbet med at levere velfærdsydelser, enten fordi de skifter job, eller fordi de går på pension. Dette beregnes ud fra, hvor stor en andel af hvert alderstrin der arbejder med velfærdsydelser. Metoden bag beregningen af udbud og efterspørgsel er nærmere beskrevet i Boks 2.

Boks 1 Sundaldring og stigende pensionsalder

Frem mod 2050 forventes danskerne at blive sundere og leve længere. Dette vil have betydning for forbruget af sundheds- og plejeydelser i den sidste del af livet. DØRS (2019) har beregnet, hvordan sund aldring påvirker behovet for sundhedsydelser i 2050. Konkret har de estimeret udviklingen i sundhedsudgifter fra 2019 til 2050 for forskellige aldersgrupper. Vi anvender et gennemsnit af estimerne fra mænd og kvinder. I denne analyse justerer vi udgifterne til sundhed og ældrepleje i overensstemmelse med disse beregninger. Vi antager dermed, at sund aldring har en tilsvarende effekt på ældrepleje som på sundhedsydelser.

En længere levetid medfører også en højere folkepensionsalder. Det må forventes, at arbejdstiden for de ældste stiger i takt med pensionsalderen. I denne analyse justerer vi arbejdstiden således, at personer med fem år eller mindre til pensionsalderen altid har den samme arbejdstid, uanset ændringer i pensionsalderen.

Stigninger i levetiden påvirker dermed både udbuddet af og efterspørgslen efter velfærdsydelser i fremtiden.

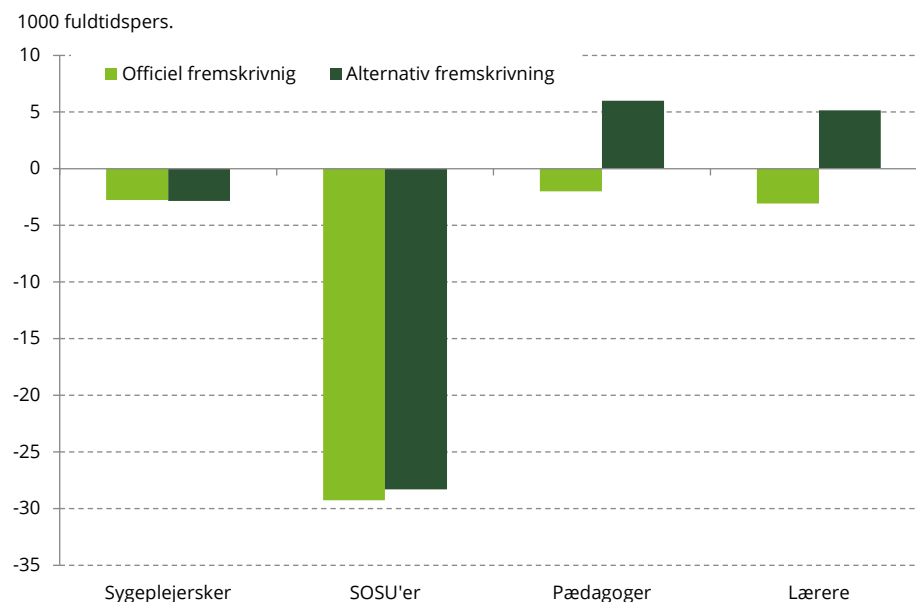
Fremskrivning antager konstant forhold mellem antal ansatte og brugere

Fremskrivningen bygger på den grundlæggende antagelse, at udbud og efterspørgsel er i balance i dag. Vi fremskriver altså baseret på, at forholdet mellem antallet af ansatte med de rette kompetencer og antallet brugere af den givne ydelse skal være konstant og lig med forholdet i 2022. Beregningerne tager derfor ikke højde for eventuelle "ubalancer", som allerede eksisterer i dag. I dag er det fx kun 85 procent af undervisningen i folkeskolen i skoleåret 2023/2024, som varetages af en underviser med den rette uddannelse,¹ og fra marts til august 2024 blev henholdsvis 14 og

¹ Uddannelsesstatistik tabel "Kompetencedækning i folkeskolen"

20 procent af jobopslagene for pædagoger og SOSU-hjælper ikke besatte.² Hvis man i fremtiden ønsker at fjerne disse eksisterende ubalancer, vil det svarere til, at man hæver forholdet mellem ansatte og brugere, hvilket selvfølgelig vil medføre et større behov end vores fremskrivning tilsiger.

Figur 4 Mismatch mellem udbud og efterspørgsel for udvalgte velfærdsuddannede i 2050

Kilde: DREAM, Danmarks Statistik og egne beregninger.

Stor mangel på SOSU'ere

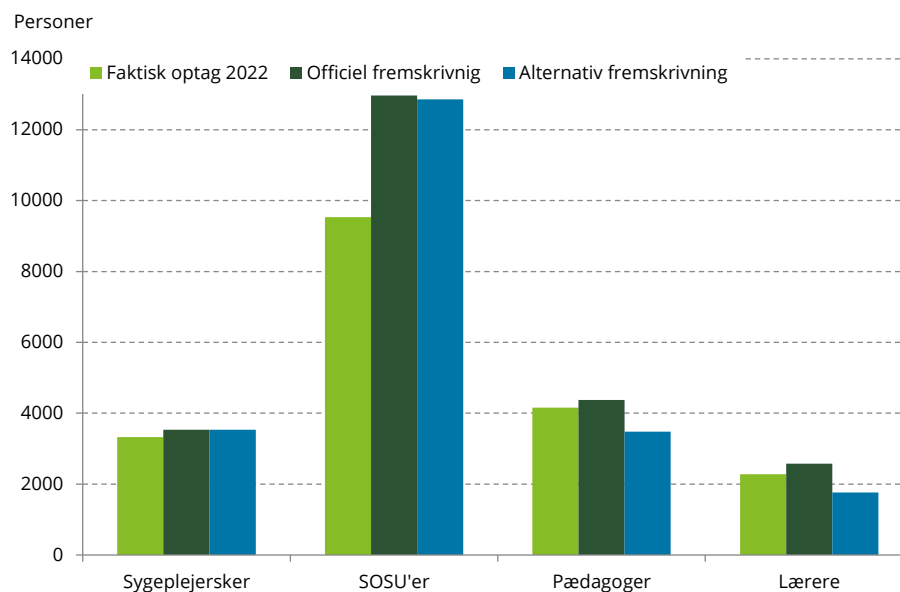
Hvis fremskrivningen baseres på den officielle befolkningsfremskrivning, opstår der i 2050 et mismatch inden for alle fire faggrupper. Størst er manglen på SOSU'ere, hvor der forventes at mangle 29.000 fuldtidspersoner. For de øvrige faggrupper opstår der en mangel på mellem 2.000 og 3.000 fuldtidspersoner, når den officielle fremskrivning anvendes, jf. Figur 4. Hvis man i stedet anvender Kraka og Deloitte's fremskrivning af fertilitetstallene, opstår der i 2050 et overskud på 5.000 lærere og 6.000 pædagoger, mens manglen på SOSU'ere blot reduceres med 1.000 fuldtidspersoner. Den lavere fertilitet påvirker ikke manglen på sygeplejersker i nævneværdig grad.

SOSU-mangel vil kræve stort ekstra optag

I alle fremskrivningerne er det SOSU'ere, der særligt kommer til at mangle. Hvis hele mismatchet skal løses ved at uddanne flere, skal der hvert år frem mod 2050 optages cirka 13.000 personer på en SOSU-uddannelse, jf. Figur 5. I dag optages der 9.500 årligt, så det svarer til en stigning på 3.500 personer. Summerer man det ekstra optag over årene frem til 2050, vil det langt overstige manglen på SOSU'ere. Dette skyldes at de fire uddannelser har forholdsvis høje frafaldsprocenter på mellem 25 og 40 procent, som er lagt til grund for fremskrivningen. Hvis man er i stand til at forbedre disse frafaldsrater, vil det nødvendige optag kunne reduceres tilsvarende.

² STAR rekrutteringssurvey december 2024

Figur 5 Påkrævet årligt optag på velfærdsuddannelserne for at undgå mismatch i 2050, samt det faktiske optag i 2022

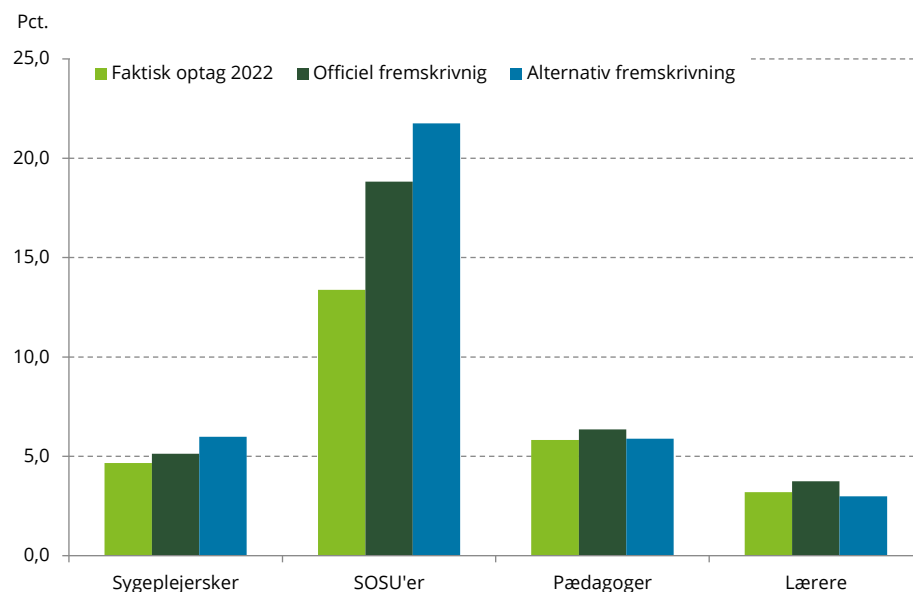
Anm.: Det påkrævede optag er det årlige optag, der skal være hvert år frem til 2050 for at merbehovet fra ændret befolkning er dækket i 2050. Det er beregnet som mismatchet divideret med gennemførselsprocenten fra uddannelsen ganget med den gennemsnitlige beskæftigelsesgrad for 25-35-årige, resultatet summeres med det faktiske optag.

Kilde: DREAM, Danmarks Statistik og egne beregninger.

Mindre ungdoms- årgange kan give udfordringer

På kort sigt vil færre børn alene påvirke efterspørgslen efter velfærdsuddannelser, men i takt med at børnene bliver ældre og træder ind på arbejdsmarkedet, vil den lavere fertilitet også påvirke udbuddet af arbejdskraft. Arbejdsstyrken i 2050 vil hovedsageligt bestå af personer, der allerede er født i dag, og derfor vil denne effekt kun i meget begrænset omfang påvirke mismatchet i 2050. Hvis mismatchet alene skal løses ved at uddanne flere, vil en betydeligt større andel af en ungdomsårgang skulle vælge en velfærdsuddannelse. Det påkrævede optag for SOSU'er svarer til, at godt 21 procent af de 20-årige i Kraka og Deloitte's fremskrivning skal starte på en SOSU-uddannelse. I dag svarer optaget til 13,5 procent af de 20-årige, jf. Figur 6. Samlet set svarer det påkrævede optag i Kraka og Deloitte's fremskrivning til, at lidt over en tredjedel af en årgang skal starte på en af de fire velfærdsuddannelser. I dag svarer optaget til lidt over en fjerdedel. Hvis hele mismatchet skal løses ved at uddanne flere, vil velfærdsuddannelserne således beslaglægge en væsentligt større del af hver ungdomsårgang.

Figur 6 Nødvendigt årligt optag på velfærdsuddannelserne for at opretholde kvaliteten i 2050, målt som andel af 20-årige

Anm.: Andelen er regnet som det faktiske/nødvendige optag relativt til antallet af 20-årige i det pågældende scenarie. For fremskrivningerne er det antallet af 20-årige i 2050.

Kilde: DREAM, Danmarks Statistik og egne beregninger.

Svært at løse mangel alene ved uddannelse

Hvis det nuværende serviceniveau i velfærdsstaten skal bevares i fremtiden, er det nødvendigt at se på andre løsninger end blot at uddanne flere. Her er det oplagt at se på brugen af deltidsansættelser. SOSU'er ansat inden for ældreplejen arbejder i gennemsnit 28 timer om ugen, og der er derfor et betydeligt potentiale, hvis flere vælger at arbejde på fuld tid. En anden mulighed er at forbedre fastholdelsen, så flere med en relevant uddannelse faktisk vælger at arbejde med at levere velfærdsydelser. I analyse 4.3 i SGN-11 om den offentlige sektor undersøges fastholdelsen blandt de fire faggrupper. Analysen viser, at det kun er 38 procent af de nyuddannede SOSU'er, der arbejder med at levere sundheds- og plejeydelser, 20 år efter de er blevet uddannet.

Usikkert om indvandring kan bidrage til løsning

Hvis man skal lykkes med at hæve arbejdstiden og fastholde medarbejdere inden for velfærdsfagene, vil det kræve bedre løn- og arbejdsforhold, så arbejdet bliver mere attraktivt. En anden løsningsmodel kunne være at tiltrække kvalificerede udlændinge til at arbejde i velfærdsstaten. Politisk har man allerede åbnet op for at rekruttere SOSU'er fra lande uden for Europa,³ hvilket kan bidrage til at afhjælpe mangelsituationen. Det er dog uklart, hvor meget dette reelt vil bidrage, da de fleste lande i verden oplever aldrende befolkninger, og den globale konkurrence om at tiltrække kvalificeret arbejdskraft til sundheds- og plejesektoren formentlig vil blive hårdere i fremtiden. Alt i alt må man forvente, at det vil kræve større udgifter til løn og forbedret arbejdsmiljø for at styrke rekrutteringen og fastholdelsen inden for de grupper af velfærdspersonale, hvor der forventes mangel i fremtiden.

³ <https://www.dr.dk/nyheder/politik/ny-aftale-paa-plads-vil-hente-1000-sosu-hjaelpere-ude-i-verden>

Boks 2 Sådan har vi fremskrevet udbud og efterspørgsel efter velfærdspersonale

Fremskrivningen i denne analyse følger metoden fra Ahle og Nesta (2022). Metoden beregner, hvordan demografien påvirker henholdsvis udbud og efterspørgsel efter specifikt velfærdspersonale. Beregningen af de to dele præsenteres nedenfor:

Efterspørgsel:

Fremskrivningen af efterspørgslen efter velfærdsuddannede bygger på, hvor meget hver årgang forbruger af bestemte velfærdsydelser. Der fokuseres på fire grundlæggende velfærdsydelser: skoleundervisning, pasning af børn og unge, sundhedsydelser og ældrepleje. Efterspørgslen efter disse fire ydelser defineres således:

- **Skoleundervisning:** Undervisningsudgifter for 6-15-årige.
- **Pasning af børn og unge:** Udgifter til socialbeskyttelse for personer under 18 år.
- **Sundhedsydelser:** Sundhedsudgifter for hele befolkningen.
- **Ældrepleje:** Udgifter til socialbeskyttelse for personer over 60 år.

For hver ydelse beregnes den relative udvikling i udgifterne. Denne relative udvikling omsættes derefter til en relativ udvikling i efterspørgslen efter de specifikke faggrupper:

- **Lærere:** 100 % af udviklingen i udgiften til skoleundervisning.
- **Pædagoger:** 100% af udviklingen i udgiften til pasning af børn og unge.
- **Sygeplejersker:** 74% af udviklingen i udgiften til sundhedsydelser, og 26% af udviklingen til udgiften til ældrepleje.
- **SOSU'er:** 12% af udviklingen i udgiften til sundhedsydelser, og 88% af udviklingen til udgiften til ældrepleje.

For sygeplejersker og SOSU'er er forholdet mellem sundhed og ældrepleje bestemt ud fra branchefordelingen inden for faget, hvor sundhed vægtes med beskæftigelsen hos hospitaler, og ældrepleje vægtes med beskæftigelsen indenfor hjemmehjælp.

Efterspørgslen efter sundhedsydelser og ældrepleje er justeret for sundaldring. Dette gøres med udgangspunkt i estimerne fra DØRS (2019), hvor udviklingen i sundhedsudgifter fra 2019 til 2050 for forskellige aldersgrupper estimeres. Vi anvender et gennemsnit af estimerne fra mænd og kvinder.

Udbud:

Fremskrivningen af udbuddet tager udgangspunkt i populationen fra 2022 samt deres uddannelses- og beskæftigelsesfrekvenser. Disse oplysninger stammer fra registerdata fra Danmarks Statistik. Beskæftigelsesfrekvenser beregnes som andelen af uddannede, der arbejder med at levere de specifikke velfærdsydelser. For lærere betyder det for eksempel, at der alene ses på uddannede lærere, der arbejder med undervisning på grundskoleniveau.

Dette adskiller sig fra den traditionelle forståelse af beskæftigelsesfrekvenser, da personer inden for hver faggruppe også kan være beskæftiget med andre opgaver end levering af den specifikke velfærdsydelse.

For hvert år i fremskrivningen bestemmes bestanden af hver faggruppe fordelt på alderstrin. Dette sker ved at ælde bestanden fra året før med et år og tilføje nyuddannede i det pågældende år. De nyuddannede beregnes ud fra, at en lige så stor andel af hver årgang i fremtiden vil uddanne sig inden for den pågældende faggruppe som i dag. Hvis 2 procent af alle 27-årige i dag uddanner sig til pædagog, antages det samme at gælde for 27-årige i fremtiden, uanset årgangenes størrelse.

Når bestanden er bestemt, beregnes, hvor mange der faktisk arbejder med at levere de specifikke velfærdsydelser. Dette gøres ud fra hver årgangs beskæftigelsesfrekvens. Resultatet er således et antal personer med den rette uddannelse, som faktisk arbejder med at levere den pågældende velfærdsydelse.

Om en person arbejder med at levere den pågældende ydelse, bestemmes ud fra vedkommendes arbejdsfunktion i november det pågældende år. Det er ikke et krav, at personen er ansat i det offentlige, da en del af det individuelle offentlige forbrug leveres af private virksomheder. For eksempel er hjemmehjælp ofte udliciteret til private virksomheder, men finansieret af det offentlige.

Det må forventes, at arbejdstiden for de ældste stiger i takt med pensionsalderen. I denne analyse justerer vi arbejdstiden således, at personer med fem år eller mindre til pensionsalderen altid har den samme arbejdstid, uanset ændringer i pensionsalderen.

Referencer:

DØRS (2019), Dansk Økonomi, efterår 2019, vismandsrapport

Salmon, R og Søgaard, V Skytte. (2025), Officielt børnetal for 2050 er stærkt overvurderet Baggrundsnotat Tænk tanken Kraka, marts 2025

Ahle, M. D. og Nesta, V. P. (2022) Samfundet vil mangle 10.000 fuldtidssygeplejersker- og SOSU'er i 2030, Baggrundsnotat Tænk tanken Kraka.